

pedig állami kölcsönből fedezték. A vegyszerregeneráló kapacitása évi 25 ezer tonnaszalmacellulóz gyártására lett méretezve (a cikk szerzője meglátogatta az üzemet, de az akkor nem működött, a ráfordított pénz nem volt elegendő, s új alapokat kellett keresni a létesítmény befejezéséhez).

Új kapacitások lépnek be

A már megalapozott nagy kapacitású gyárak mellett – mint a Guangzhou Paper, Jilin Paper, Jiamusi Paper és mások – a közepes kapacitású gyártók is bővítik termelésüket.

Igy a Nanping Paper gyár (Fujian tartomány) 1998 júliusában egy új, évi 180-200 ezer tonna termelésű gépet indított be. Ennek tervezett költsége 87 millió USD. Ez a gyár, amely eddig négy kis papírgépet működtetett (mindegyik 3,2 m széles és évi 30-40e tonna termelésű), most egy korszerű, 1800 m/perc sebességű, 6,1 m szélességű Metso géppel kívánja újra nyereségessé tenni termelését. Az új gép 50% termomechanikai facsiszolattal dolgozik, s a kínai szabványos 48,8 g/m² tömegű rotációs papírt gyárt. A beruházás nagyon sikeres volt, 1 évvel az indulás után már teljes kapacitással dolgozott a gép.

A rotációs papírgyártás Kínában állami kézben van, a Shanghai Papco Potential Paper és részben a Black Dragon (Fekete Sárkány) kivételével, amely nyilvános listán szerepel. A Hansol Potential gyár 1998-ban egy 5,2 m széles, évi 120 ezer tonna kapacitású újságnyomó papírgépet állított fel. A Guangzhou papírgyár nemrég állított munkába egy 8,6 m széles, évi 130 ezer tonna termelésű használt papírgépet, amelyet a svédországi Ortviken papírgyárból szállítottak ide.

A nanpingi gyár sikere másokat is ösztönzött. A kínai rotációs papírgyártás gyors iramban növekedett, az 1990. évi 500 ezer tonnáról 1995-ben 800 ezer, majd 2001-ben 1,6 millió tonnára. Ennek ellenére Kína 2000-ben még mindig 210 ezer tonna újságnyomó papírt importált. A legújabb újságnyomó papírgépeket a Huatai, a Guangzhou és a Yibin papírgyárban állították fel (ezek használt gépek, egyenként 100-160

ezer tonna kapacitásúak). Ezen kívül a Huatai gyár, a Qiqihar és a Shixian gyár új évi 180 ezer tonna kapacitású gépeket szerez be. Más gyárak is terveznek gépbeszerzéseket, többek között a Yueyand és a Huatai vékony mázolt papírt (LWC) gyártó gépet, a Shixian gyár pedig egy SC papírt is gyártani tudó gépet.

A keleti part eltérő elképzelései

Kína keleti partja a tengeri szállítás eredményeképpen könnyebben megközelíthető. A kormány kedvezményes hitelekkel támogatja a facellulóz-gyártást, s ezt külföldi cégeknek is biztosítja. A kormánynak nagy tervekre van szüksége a fa nyersanyag biztosításához. A fenyő-, nyár-, akác- és eukaliptusz ültetvények döntő fontosságúak az ipar számára. A papíripar is foglalkozik erdők telepítésével, de ez elsősorban az erdőgazdaságok feladata. Kínában kétségbeesítő a fahiány. Ez a helyzet talán javul majd, ha más országokhoz hasonlóan az erdőgazdálkodást és a papíripart jobban összehangolják.

Egyes nagy cégek, mint az APP Dagang (évi 1,1 millió tonna mázolt finompapír, amit két 10,5 m széles papírgépen és gépen kívüli mázólokon állítanak elő), valamint a Changshu gyár (évi 370 ezer tonna mázolt és mázólatlan finompapírgyártógép, amelyeket az indonéziai April épített, majd később UPN-Kymmene vett át), papírtermelésüket a tulajdonosaik más országokban gyártott cellulóz termelésével integrálták. A Stora Enzo Suzhou gyára évi 150 ezer tonna műnyomó papírt gyárt, amihez importálja a félterméket.

Rövid és hosszú táv

Mind a rövid, mind a hosszú távú kilátás kedvező Kína számára. Annak ellenére, hogy az 1990-es években jelentős beruházásokat hajtottak végre, sok fejlesztést terveznek még és valósítanak meg. A kínai gazdaság gyors modernizálásához egyre növekvő mértékű papír és kartontermelésre lesz szükség.

A „Solutions” 2002. áprilisi számának 32-37. oldalán megjelent cikk alapján készítette Kalmár Péter.

ETO: 676.013.5(439)

Keywords. Dunapack Rt

Horvátországban terjeszkedne a Dunapack

A kaproncai (Koprivnice) Bilokalnik horvát csomagolóanyaggyár megvételéről tárgyal a Dunapack Rt. – adta hírül a zágrábi *Vecernji List*. A legnagyobb példányszámú horvát napilap értesüléseit megerősítették ugyan a Dunapacknál, ám mint *Pataki Károly*, a társaság gazdasági vezérigazgató-helyettese elmondta: olyan szakaszban vannak a tárgyalások, amikor bármiről is igen kényes lenne nyilatkozni.

Az mindenesetre bizonyos, hogy az osztrák tulajdonosi háttérű magyar vállalatcsoport képviselői már körbejárták a Bilokalnikot, megbeszéléseket folytattak a cég ve-

zetőivel és a horvátok most már gyakorlatilag csak a vételárra várnak. Komoly érdeklődést tanúsít azonban a kaproncai cég iránt a Belisce horvát csomagolóanyag-koncern is, amely mintegy 25 százalékában már tulajdonosa a Bilokalnik-részvényeknek, a kaproncaiaknak pedig 20 százalékos részesedésük van a Beliscében. A Dunapack-cégcsoport egyébként már vagy öt éve tervezi, hogy a lengyel, a román és az ukrán jelenlét után tovább terjeszkedik a kelet-európai térségben.

Forrás: Napi Gazdaság 2002. 08.08.